

TAXE și IMPOZITE

Noutăți legislative și studii de caz

ACTUAL

Editorial

Formular simplificat - direcționarea unei sume din impozitul pe venit aferent 2019

Întrucât măsura privind susținerea entităților non-profit, a unităților de cult sau pentru acordarea de burse private a fost modificată începând cu veniturile lunii aprilie 2019, persoanele fizice care optează pentru distribuirea sumelor din impozitul pe venit utilizează, în prezent, cele două formulare aferente:

- perioadei 1 ianuarie – 31 martie 2019, formularul 230 aprobat prin Ordinul președintelui ANAF nr. 50/2019;
- perioadei 1 aprilie – 31 decembrie 2019, formularul 230, aprobat prin Ordinul președintelui ANAF nr. 147/2020, care corespunde reglementărilor legale în vigoare în perioada menționată.

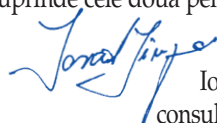
Pentru a veni în sprijinul contribuabililor, MFP și ANAF elaborează un **formular simplificat** pentru direcționarea, către entitățile non-profit sau unitățile de cult, a unei sume din impozitul de venit aferent anului 2019, care va fi publicat curând. Acesta va putea fi utilizat, opțional, până la termenul de 25 mai, de către contribuabilii care nu și-au exprimat deja opțiunile.

Noul formular nu va afecta în niciun fel sumele deja direcționate prin cele două formulare alternative, care vor putea fi utilizate în continuare, în funcție de opțiunile fiecăruia.

Cele două formulare se utilizează numai de contribuabilii care au realizat, în anul 2019, venituri din salarii și din pensii, precum și din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă.

Publicarea noului formular 230 nu exclude posibilitatea utilizării în continuare a formularelor inițiale, dedicate celor două perioade aferente anului 2019.

Astfel, puteți opta pentru distribuirea sumelor din impozitul pe venit aferent 2019 până la 25 mai 2020, utilizând oricare dintre formulare. Pentru formularele existente, dedicate celor două perioade, utilizați câte unul pentru fiecare perioadă. Formularul unic simplificat cuprinde cele două perioade.

Ionuț Jinga,
consultant fiscal

ÎN ACEASTĂ EDITIE:

SINTEZA LEGISLATIVĂ 2

Ce s-au mai gândit ai noștri
guvernanti 4

O.G. nr. 5/2020

Obligații declarative privind
aranjamentele transfrontaliere 5

LEGEA NR. 227/2015

Registrul special pentru stocuri
la dispoziția clientului 5

FACILITĂȚI FISCALE

Atenție! O.G. nr. 6/2020 oferă facilități
fiscale pentru debitorii cu restanțe la
bugetul de stat! 6

DIVIDENDE

Cedare imobil asociatului.
Dare în plată în contul dividendelor.
Tratament fiscal aplicabil 10

Dividende distribuite asociaților din
profitul anilor anteriori.
Tratament fiscal 11

Sinteză legislativă

Actul normativ: O.G. nr. 5/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 68 din data de 31.01.2020

Data intrării în vigoare: 03 februarie 2020

Cui se adresează: tuturor contribuabililor

Ce prevede: Pe de o parte, sunt aduse o serie de modificări prevederilor privind obligațiile terților popriți, pe de altă parte sunt transpuse prevederile Directivei (UE) nr. 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei nr. 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării, instituindu-se astfel o serie de obligații cu privire la raportarea aranjamentelor transfrontaliere.

I. Dispoziții privind poprirea:

- introducerea posibilității de a corecta erorile din documentele de plată întocmite de către terți popriți, inclusiv instituțiile de credit, ori de câte ori se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 164 din Codul de procedură fiscală;
- instituirea unui termen de 3 zile lucrătoare de la data înființării popririi sau de la data la care creanța devine exigibilă în care terțul poprit să plătească suma reținută. Anterior nu era prevăzut un termen, terțul poprit trebuind să vireze sumele „de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă”;
- modificarea termenului în care băncile au obligația să plătească

sumele indisponibilizate în contul indicat de organul de executare silită la 3 zile lucrătoare de la indisponibilizare, față de 3 zile cât era anterior;

- instituirea obligației ca, din momentul transmiterii de către instituțiile de credit a informațiilor privind suma disponibilă de plată, băncile să nu mai deconteze documentele de plată primite și nu vor mai accepta alte plăți din conturile acestora până la realizarea plății efective;
- în cazul popririlor înființate de organul fiscal central, instituțiile de credit efectuează plata sumelor indisponibilizate în contul special deschis la Trezoreria Operativă Centrală, cu indicarea numărului de evidență a plății, în termenul stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice. În situația în care numărul de evidență a plății este completat eronat, suma se restituie instituției de credit de către Trezoreria Operativă Centrală. Completarea eronată sau necompletarea de către instituțiile de credit, în documentele de plată, a numărului de evidență a plății atrage restituirea de către Trezoreria Operativă Centrală a sumei respective instituției de credit și aplicarea unei sancțiuni contravenționale.

II. Transpunerea Directivei (UE) nr. 2018/822

Se instituie o serie de obligații cu privire la raportarea aranjamentelor transfrontaliere.

Fac obiectul raportării **acele aranjamente transfrontaliere care prezintă anumite caracteristici și elemente ce oferă indicii cu privire la evitarea obligațiilor fiscale sau la obținerea unui avantaj fiscal**. Aceste caracteristici sunt denumite semne distinctive

și se regăsesc în Anexa la O.G. nr. 5/2020. Ele se referă, în principal, la transferuri intra-grup de active necorporale greu de evaluat, achiziționarea de companii care înregistrează pierderi și utilizarea pierderilor pentru reducerea obligațiilor fiscale, conversia veniturilor în capital sau în categorii de venituri scutite de la plata impozitelor etc. În vederea detaliierii aspectelor cu privire la modul de aplicare a prevederilor referitoare la tipurile de semne distinctive pe care intermediarii sau contribuabilii relevanți le utilizează în vederea stabilirii caracterului raportabil al aranjamentelor transfrontaliere, ANAF urmează să elaboreze un ghid.

Obligația de raportare revine **intermediarului sau contribuabilului căruia i se pune la dispoziție un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării** în vederea implementării sau care este pregătit să implementeze un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării sau care a implementat prima etapă a unui astfel de aranjament.

Ordonanța definește **intermediarul** ca fiind **orice persoană care proiectează, comercializează, organizează, pune la dispoziție în vederea implementării sau gestionează implementarea unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării**. De asemenea, înseamnă orice persoană care, având în vedere faptele și circumstanțele relevante și pe baza informațiilor disponibile, a cunoștințelor de specialitate relevante și a înțelegerii necesare pentru furnizarea acestor servicii, știe sau ar fi rezonabil de așteptat să știe că s-a angajat să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane, ajutor, asistență sau consiliere cu privire la proiectarea, comercializarea, organizarea, punerea la dispoziție în vederea implementării sau gestionarea implementării unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării.

Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții suplimentare:

1. să fie rezidentă în scopuri fiscale în România;
2. să aibă un sediu permanent pe teritoriul României prin intermediul căruia să fie furnizate serviciile legate de aranjamentul în cauză;
3. să fie constituită în România sau să fie reglementată de legislația națională a României.
4. să fie înregistrată într-o asociație profesională în legătură cu prestarea de servicii juridice, fiscale sau de consultanță din România.

În cazul în care nu există niciun intermediar, obligația de raportare a informațiilor cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării revine contribuabilului relevant.

Intermediarii sau contribuabilii, după caz, trebuie să raporteze până la data de 31 august 2020 aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării pentru perioada cuprinsă între 25 iunie 2018 și 1 iulie 2020.

După 01 iulie 2020, intermediarii raportează ANAF informații, de care au luat cunoștință sau care se află în posesia ori sub controlul lor, cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării în termen de 30 de zile:

- A) din ziua următoare datei la care aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pus la dispoziție în vederea implementării; sau
- B) din ziua următoare datei la care aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pregătit pentru implementare; sau
- C) din momentul în care a fost făcut primul pas în demersul de implementare a aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării.

Contribuabilul relevant căruia îi revine obligația de raportare raportează informațiile către ANAF în termen de 30 de zile. Termenul de 30 de zile începe să curgă din ziua următoare datei în care survine mai întâi oricare dintre momentele următoare:

- A) aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pus la dispoziția respectivului contribuabil relevant în vederea implementării;
- B) aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pregătit pentru implementarea de către contribuabilul relevant;
- C) momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare în legătură cu contribuabilul relevant.

Ordonanța instituie și contravenții și sancțiuni pentru neîndeplinirea obligațiilor cu privire la raportare.

Vezi problema fiscală „Obligații declarative privind aranjamentele transfrontaliere”, pag. 5

Actul normativ: O.G. nr. 6/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 72 din data de 31.01.2020

Data intrării în vigoare: 03 februarie 2020

Cui se adresează: tuturor contribuabililor

Ce prevede: Ordonanța aduce modificări și completări Codului fiscal, Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale și prorogă anumite termene, astfel:

I. Modificări și completări aduse Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

● **transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei nr. 2016/1164**, modificată prin Directiva nr. 2017/952 referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride;

● **transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei (UE) nr. 2018/1910** a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei nr. 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre, cu privire la tratamentul TVA:

- în cadrul operațiunilor între state membre al **contractelor care presupun stocuri la dispoziția clientului** – introducerea art. 270¹ în Codul fiscal, introducerea prevederilor privind registrul special pentru stocuri la dispoziția clientului – art. 321 alin. (6) și (7), introducerea obligației de a raporta în declarația recapitulativă informații privind expedierea sau transportul de bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului – modificarea art. 325 din Codul fiscal;
- aplicat **livrărilor succesive în state membre** – introducerea alin. (9) – (11) la art. 275 din Codul fiscal;
- **scutirea de TVA pentru livrări intracomunitare de bunuri** – modificarea art. 294 alin. (2) lit. a) și introducerea alin. (2¹) la acest articol;
- **actualizarea prevederilor art. 324 alin. (4) – (6) din Codul fiscal** care reglementează obligația transmiterii declarațiilor 392A, 392B și 393, în sensul corelării cu majorarea plafonului de scutire pentru întreprinderile mici de la 65.000 euro/220.000 lei la 88.500 de euro/300.000 lei;
- **transpunerea în legislația na-**

țională a prevederilor Directivei (UE) nr. 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei nr. 2008/118/CE.

2. Modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale în sensul extinderii posibilității restructurării obligațiilor bugetare și pentru obligațiile bugetare principale res-

tante la data de 31 decembrie 2018 în cuantum mai mic de un milion lei și neachitate până la data emiterii certificatului de atestare fiscală, precum și obligațiile bugetare accesorii.

Debitorii care doresc să își restructureze obligațiile bugetare conform capitolului I din O.G. nr. 6/2019 au obligația să notifice organul fiscal competent cu privire la intenția lor în perioada 01 februarie – 31 martie 2020, sub sancțiunea decăderii.

3. Prorogarea următoarelor termene în anul 2020:

- Depunerea declarației unice: termenul de 15 martie se prorogă

până la data de 25 mai 2020 inclusiv;

- Depunerea formularului 230: termenul de 15 martie se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv;
- Plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii: termenul de 15 martie se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

4. Prelungirea suspendării depunerii declarațiilor 392A, 392B și 393 până la data de 31 decembrie 2022.

Vezi problema fiscală „Registrul special pentru stocuri la dispoziția clientului”, pag. 5

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?!

Tranzacțiile cu persoane afiliate se vor reflecta în declarația 394

Un proiect de ordin ANAF a fost publicat în data de 04.02.2020, vizând modificarea Ordinului președintelui ANAF nr. 3.769/2015 privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoane înregistrate în scopuri de TVA și pentru aprobarea modelului și conținutului declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoane înregistrate în scopuri de TVA, cu modificările ulterioare.

În referatul de aprobare a acestui proiect de act normativ se specifică faptul că, în vederea realizării măsurilor de prevenire și combatere a evaziunii fiscale, una dintre acțiunile de întreprins asumate este reprezentată de introducerea în declarația 394 „De-

clarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național”, a unei **casete în vederea bifării tranzacțiilor cu persoanele afiliate.**

Necesitatea cunoașterii tranzacțiilor efectuate pe teritoriul național între persoanele afiliate derivă din faptul că acestea reprezintă un procent semnificativ în totalul tranzacțiilor.

Din analiza acțiunilor de inspecție fiscală efectuate s-a constatat faptul că se întâlnesc cazuri în care tranzacțiile efectuate între persoane afiliate sunt realizate la un preț inferior celui de piață, în detrimentul afiliaților români și, implicit, a bugetului general consolidat. În acest context, în vederea **extinderii analizei de risc asupra companiilor multinaționale**, este necesară identificarea tranzacțiilor derulate pe teritoriul național între persoane afi-

liate, prin intermediul declarației informative D394.

Înțelegem din această notă de fundamentare că motivația înscrierii în formularul 394 a tranzacțiilor desfășurate cu persoanele afiliate este regândirea și reconstrucția analizei de risc la nivelul societăților, în special a companiilor multinaționale, analiză care după cum bine știți stă la baza deciziei de demarare a inspecțiilor fiscale.

Astfel, noua declarație informativă 394 va cuprinde elemente precum numărul total de persoane afiliate, valoarea totală a bazei impozabile aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile efectuate către persoane afiliate, valoarea totală a bazei impozabile aferentă achizițiilor de bunuri și servicii de la persoane afiliate.

→ Vezi O.G. nr. 5/2020, pag. 2

Obligații declarative privind aranjamentele transfrontaliere

Problemă fiscală

O persoană fizică, consultant fiscal care desfășoară activitatea sub formă de profesie liberală, are obligații declarative privind aranjamentele transfrontaliere?

Cadrul legal:

Art. 286 din Codul de procedură fiscală astfel cum a fost modificat prin O.G. nr. 5/2020: V) intermediar – orice persoană care proiectează, comercializează, organizează, pune la dispoziție în vederea implementării sau gestionează implementarea unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării.

De asemenea, înseamnă orice persoană care, având în vedere faptele și circumstanțele relevante și pe baza informațiilor disponibile, a cunoștințelor de specialitate relevante și a înțelegerii necesare pentru furnizarea acestor servicii, știe sau ar fi rezonabil de așteptat să știe că s-a angajat să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane, ajutor, asistență sau consiliere cu privire la proiectarea,

comercializarea, organizarea, punerea la dispoziție în vederea implementării sau gestionarea implementării unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării.

Orice persoană are dreptul să furnizeze ANAF dovezi că nu a știut și nu ar fi fost rezonabil de așteptat să știe că a fost implicată într-un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. În acest scop, persoana respectivă se poate raporta la toate faptele și circumstanțele relevante, la informațiile disponibile, precum și la cunoștințele sale de specialitate relevante și la capacitatea sa de înțelegere.

Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții suplimentare:

O.G. NR. 5/2020

1. Să fie rezidentă în scopuri fiscale în România.
2. Să aibă un sediu permanent pe teritoriul României prin intermediul căruia să fie furnizate serviciile legate de aranjamentul în cauză.
3. Să fie constituită în România sau să fie reglementată de legislația națională a României.
4. Să fie înregistrată într-o asociație profesională în legătură cu prestarea de servicii juridice, fiscale sau de consultanță din România.

Important

În categoria intermediarilor se regăsesc profesioniștii din diferite domenii, printre care și consultanții fiscali, indiferent de forma sub care desfășoară aceste profesii.

De reținut

În condițiile reglementate de Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificat prin O.G. nr. 6/2020, obligația de raportare îi poate reveni și unei persoane fizice ce desfășoară profesia de consultant fiscal.

→ Vezi Legea nr. 227/2015, pag. 3

Registrul special pentru stocuri la dispoziția clientului

Problemă fiscală

O societate din Spania trimite stocuri la dispoziția unei societăți din România. În situația în care acestea nu sunt vândute în termen de 12 luni, societatea din Spania poate încheia un contract de stocuri la dispoziția clientului pentru aceste bunuri cu o altă societate din România, după 11 luni, astfel încât să nu aibă obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România la depășirea termenului de 12 luni?

LEGEA NR. 227/2015

Cadrul legal:

Art. 270¹ alin. (4) din Codul fiscal, introdus prin O.G. nr. 5/2020, stabilește că, în cazul în care, în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru către care au fost expediate sau transportate, bunurile nu au fost livrate persoanei impozabile căreia i-au fost destinate menționate la alin. (2) lit. c) și la alin. (6) și nu a survenit niciuna dintre circumstan-

tele prevăzute la alin. (7), se consideră că:

- A) are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) și (11), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, și o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație;
- B) are loc o achiziție intracomunitară în înțelesul art. 273 alin. (2) lit. a), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, și un transfer în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

Alin. (6) și (7) stabilesc că, în cazul în care în termenul menționat la alin. (4), persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) este înlocuită cu

o altă persoană impozabilă, nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) și (11) în momentul înlocuirii, cu următoarele condiții:

- A) sunt îndeplinite toate celelalte condiții aplicabile de la alin. (2); și
- B) înlocuirea se înregistrează de către persoana impozabilă prevăzută la alin. (2) lit. b) în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

În cazul în care în termenul prevăzut la alin. (4) nu mai este îndeplinită oricare dintre condițiile stabilite la alin. (2) și (6), în conformitate cu art. 270 alin. (10) și (11) se consideră a avea loc un transfer de bunuri în momentul în care condiția respectivă nu mai este îndeplinită.

Important

Termenul de 12 luni se calculează de la sosirea bunurilor în România, nu se calculează pe fiecare

contract de stocuri la dispoziția clientului.

De reținut

Dacă în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în România societatea din Spania nu livrează bunurile către societatea căreia i-au fost destinate, sau către o altă societate cu care aceasta a fost înlocuită în condițiile art. 270¹ alin. (6) din Codul fiscal, societatea din Spania trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în România întrucât, în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, aceasta efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri asimilată, conform art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

Atenție! O.G. nr. 6/2020 oferă facilități fiscale pentru debitorii cu restanțe la bugetul de stat!

În luna august 2019 a fost emisă o ordonanță privind aplicarea facilităților fiscale oferite debitorilor cu restanțe la bugetul de stat în data de 31.12.2018, conștând în posibilitatea restructurării acestor sume, anularea de debite sau obligații accesorii, după caz.

Interesant este faptul că O.G. nr. 6/2020 modifică semnificativ ordonanța inițială în sensul în care, de măsura restructurării obligațiilor bugetare care prevede, printre alte facilități, chiar anularea de obligații principale (debite), pot beneficia absolut toți debitorii bugetului de stat la data de 31 decembrie 2018, inclusiv cei ale căror obligații se situează sub cuantumul de 1 milion lei.

Problemă fiscală

Societății i s-a aprobat un plan de restructurare a datoriilor restante la 31.12.2018 în luna ianuarie 2020. Analizând perioada 2018-2019, am constatat că nu a fost declarat corect TVA și impozitul pe profit și urmează să efectuăm corecțiile care se impun, corecții care generează datorii către bugetul de stat aferente inclusiv anului 2018.

FACILITĂȚI FISCALE

Având în vedere că aceste sume, dacă erau declarate înainte de depunerea planului de restructurare, puteau intra și ele în eșalonarea la plată, se poate solicita **modificarea planului de restructurare prin includerea obligațiilor pentru anul 2018 declarate acum?**

Dacă o societate a beneficiat de anularea accesoriilor, conform Capitolului II din O.G. nr. 6/2019, și în luna decembrie i s-au stabilit (prin decizie de impunere ca urmare a unui control fiscal început după data intrării în vigoare a O.G. nr. 6/2019) debite de plată pentru anul 2018, poate să solicite restructurarea pentru aceste debite, având în vedere modificările aduse de O.G. nr. 6/2020?

Cadrul legal:

O.G. nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale a intrat în vigoare la 08 august 2019.

Cap. I din O.G. nr. 6/2019 cuprinde prevederi referitoare la instituirea unor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31.12.2018 în cazul debitorilor care au datorii în cuantum mai mare sau egal cu suma de un milion lei.

Art. 2 din O.G. nr. 6/2019, cu modificările și completările ulterioare prevede că pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare, debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să nu îndeplinească condițiile pentru a beneficia de eşalonarea la plată reglementată de Codul de procedură fiscală;
- b) să prezinte un plan de restructurare și un test al creditorului privat prudent, întocmite de un expert independent;
- c) să nu se afle în procedura insolvenței potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit Legii nr. 85/2006*), cu modificările și completările ulterioare;
- d) să nu fi fost dizolvat, potrivit prevederilor legale în vigoare;
- e) să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin. (3);
- f) să îndeplinească testul creditorului privat prudent, în sensul prezentei ordonanțe.

Debitorul depune la organul fiscal competent solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare, împreună cu planul de restructurare și testul creditorului privat prudent. După primirea cererii, organul fiscal competent analizează solicitarea debitorului și întocmește un referat prin care veri-

fică condițiile prevăzute în ordonanță. Din punctul de vedere al posibilității acordării eşalonării la plată, organul fiscal verifică toate condițiile prevăzute în Codul de procedură fiscală.

În cazul în care organul fiscal competent constată, prin respectivul referat, îndeplinirea condițiilor, emite decizie de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare, în caz contrar, se emite decizie de respingere a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare.

Concomitent cu decizia de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare, organul fiscal emite și comunică debitorului:

- a) decizie de înlensnire la plată a obligațiilor bugetare principale. Graficul de plată stabilit în planul de restructurare cuprinde rate lunare și face parte integrantă din decizia de înlensnire la plată;
- b) decizie de amânare la plata a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor datorate de debitor aferente obligațiilor bugetare principale care constituie obiect al restructurării la plată;
- c) decizie de amânare la plată a obligațiilor bugetare principale propuse a fi anulate, în cazul în care planul de restructurare conține măsura de înlensnire la plată combinată cu măsura de anulare, în parte, a unor obligații bugetare principale;
- d) decizia privind obligațiile fiscale accesorii. Obligațiile bugetare accesorii calculate și datorate în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data aprobării planului de restructurare se marchează în evidență pe plătitor pentru a nu fi stinse.

Pe perioada derulării planului de restructurare, debitorul are următoarele obligații:

- a) să îndeplinească măsurile prevăzute în planul de restructurare în termenele stabilite prin acesta. În cazul în care nu respectă termenele din planul de restructurare, debi-

torul trebuie să respecte termenul suplimentar acordat de persoana desemnată, să efectueze supravegherea acestuia sau să prezinte un plan de restructurare ajustat dacă măsurile nu pot fi implementate din cauze obiective;

- b) să respecte obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (5) din ordonanță;
- c) să ofere clarificări organului fiscal competent cu privire la raportul depus de expertul independent sau cu privire la măsurile ori soluțiile propuse de persoana/persoanele care efectuează supravegherea;
- d) să achite sumele prevăzute la art. 4 alin. (6) lit. b) pct. (ii) din ordonanță până la sfârșitul primului an de înlensnire;
- e) să respecte condițiile de menținere a valabilității prevăzute la art. 9 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din ordonanță;
- f) să actualizeze testul creditorului privat prudent în cazul prezentării unui plan de restructurare ajustat.

Totodată, pe perioada derulării planului de restructurare, expertul independent efectuează o monitorizare permanentă a realizării măsurilor incluse în acesta. În acest sens emite un raport trimestrial privind stadiul implementării măsurilor din planul de restructurare, pe care îl transmite atât debitorului, cât și organului fiscal competent, în primele 10 zile ale primei luni din trimestrul următor celui de raportare.

Raportul conține informații cu privire la:

- a) modul de îndeplinire a fiecărei măsuri prevăzute în planul de restructurare, precum și modul de respectare a termenelor de realizare a măsurilor;
- b) motivele pentru care măsurile nu pot fi realizate în termenele stabilite prin planul de restructurare și necesită o perioadă suplimentară pentru realizarea acestora sau pentru prezentarea unui plan de restructurare ajustat;
- c) motivele pentru care nu pot fi realizate măsurile de restructurare ale

debitorului și de restructurare a obligațiilor bugetare, fapt ce conduce la eșuarea planului de restructurare;

d) orice alte informații relevante.

Organul fiscal competent poate solicita clarificări cu privire la rapoartele depuse de expertul independent sau îi poate solicita acestuia întocmirea unor rapoarte intermediare în situația în care constată abateri în realizarea măsurilor din planul de restructurare.

Art. 7 alin. (7) al Ordonanței prevede că ori de câte ori se impune o ajustare a planului de restructurare, aceasta se întocmește de expertul independent.

Pe perioada implementării măsurilor incluse în planul de restructurare, organul fiscal competent instituie un regim de supraveghere a debitorului cu privire la:

- a) respectarea prevederilor din planul de restructurare;
- b) respectarea măsurilor de restructurare din planul de restructurare.

Pentru realizarea acestui regim de supraveghere, conducătorul organului fiscal competent desemnează una sau mai multe persoane din cadrul compartimentelor de executare silită, care au obligația:

- a) să analizeze raportul privind stadiul implementării măsurilor incluse în planul de restructurare, întocmit de expertul independent;
- b) să discute cu acesta asupra conținutului raportului;
- c) să notifice debitorul și să îi acorde un termen în raport cu natura și complexitatea măsurii, în situația în care constată că măsurile de restructurare ale debitorului, inclusiv măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare nu sunt realizate în termenele prevăzute în planul de restructurare;
- d) să propună debitorului înlocuirea expertului independent care a întocmit planul de restructurare și testul creditorului privat prudent,

în cazul în care acesta nu își îndeplinește obligațiile;

- e) să propună eșuarea planului de restructurare în situația în care măsurile de restructurare a debitorului, inclusiv măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare, cu excepția îlesnirilor la plată, nu sunt implementate la termenele stabilite în plan și după notificarea debitorului, acesta nu prezintă un plan de restructurare ajustat sau nu realizează măsurile în termenul stabilit de persoana/ persoanele care supraveghează debitorul;
- f) să propună finalizarea planului de restructurare, în situația în care măsurile de restructurare a debitorului, inclusiv măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare au fost realizate;
- g) să propună măsuri asigurătorii, potrivit Codului de procedură fiscală, în situația în care constată abateri în implementarea planului de restructurare.

Organul fiscal competent, pe baza propunerii supraveghetorului, emite decizia de finalizare a planului de restructurare a obligațiilor bugetare împreună cu decizia de anulare a obligațiilor bugetare principale și accesorii amânate la plată și le comunică debitorului, potrivit Codului de procedură fiscală.

Odată cu deciziile prevăzute mai sus, organul fiscal competent scade din evidența fiscală obligațiile bugetare accesorii calculate și datorate în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data aprobării planului de restructurare.

Organul fiscal competent, pe baza propunerii supraveghetorului, emite decizia de eșuare a planului de restructurare. Eșecul planului de restructurare atrage și pierderea valabilității îlesnirii la plată.

Cap. II din O.G. nr. 6/2019 se aplică pentru anularea obligațiilor bugetare principale restante administrate de organul fiscal central sub un milion lei.

Debitorii ce pot beneficia de facilitățile prevăzute sunt:

- a) debitorii, persoane juridice, persoane fizice sau entități fără personalitate juridică, care la data de 31 decembrie 2018 inclusiv au obligații bugetare principale restante administrate de organul fiscal central sub un milion lei;
- b) debitorii, persoane fizice sau entități fără personalitate juridică, unități administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiului București ori instituțiile publice, care la data de 31 decembrie 2018 inclusiv au obligații bugetare principale restante administrate de organul fiscal central de un milion lei sau mai mari.

Anularea obligațiilor accesorii se poate solicita prin depunerea unei notificări privind intenția de accesare a facilității fiscale până cel târziu la data de 16 decembrie 2019.

De această facilitate beneficiază și debitorii cărora li s-au comunicat decizii de impunere aferente unor obligații bugetare principale scadente până la 31 decembrie 2018 inclusiv, ca urmare a unei inspecții fiscale în derulare la data de 8 august 2019, indiferent de cuantumul obligațiilor bugetare principale și de data comunicării deciziei de impunere.

ANAF emite decizia de amânare la plată a accesoriilor și decizia de anulare a acestora pentru obligațiile bugetare pe care le administrează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute. Organul fiscal emite decizia de amânare la plată a accesoriilor și decizia de anulare a acestora pentru obligațiile bugetare pe care le administrează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) să depună cererea de anulare până la data de 16 decembrie 2019 (cererea trebuie depusă indiferent dacă persoana în cauză a depus sau nu notificare prealabilă);
- b) la data depunerii cererii să aibă achitate toate celelalte obligații fis-

- cale în afara celor care vor face obiectul anulării;
- c) să aibă depuse la zi toate declarațiile fiscale.

Modificările aduse prin O.G. nr. 6/ 2020 sunt următoarele:

- toți debitorii (inclusiv cei care înregistrează obligații bugetare principale restante la data de 31 decembrie 2018 mai mici de un million lei) pot beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare prevăzută de O.G. nr. 6/ 2019. Vechea reglementare prevedea această posibilitate doar pentru cei cu obligații bugetare în cuantum mai mare sau egal cu un million lei;
- se prelungește până la 31.03.2020 termenul în care debitorul poate să-și exprime intenția de a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare. Vechiul termen era de 31 octombrie 2019;
- se prelungește până la 31 iulie 2020 termenul de depunere a cererii de restructurare. Solicitarea de restructurare se poate depune până la 31 iulie 2020, sub sancțiunea decăderii, vechiul termen fiind de 8 februarie 2020 (6 luni de la intrarea în vigoare a O.G. nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale);

- garanțiile constituite de debitori sub forma scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție ori consemnarea de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului urmează să fie valorificate conform Codului de procedură fiscală doar în ipoteza în care planul de restructurare nu prevede modalitatea de valorificare a sumelor de bani sau a bunurilor proprii ale debitorului care au stat la baza emiterii garanțiilor.

Concluzie

Recomandarea este ca în temeiul art. 7 alin. (7) al ordonanței să solicitați modificarea planului de restructurare chiar dacă acesta a fost aprobat, aducând drept argumente recalcularea și depunerea de declarații rectificative pentru perioada 31.12.2018. Trebuie să solicitați acest lucru prin expertul independent care va modifica planul de restructurare a obligațiilor bugetare de la data de 31.12.2018.

Important

În legătură cu posibilitatea solicitării restructurării obligațiilor bu-

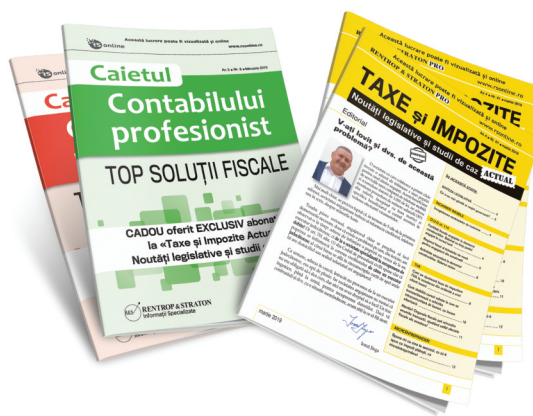
getare stabilite prin control fiscal încheiat ulterior O.G. nr. 6/2019, puteți solicita restructurarea datoriilor stabilite de control suplimentar pentru data de 31.12.2018, până la data de 31.07.2020, așa cum se prevede în O.G. nr. 6/2020 (referitoare la termen) cu respectarea condițiilor impuse de ordonanță.

Îmi întemeiez această afirmație bazându-mă și pe motivele apariției acestor facilități fiscale, conform notei de fundamentare a O.G. nr. 6/2019:

„Măsurile propuse prin prezentul act normativ sunt benefice pentru contribuabili întrucât contribuie la asanarea datoriilor acestora la bugetul general consolidat cu perspectiva menținerii lor în circuitul economic, evitarea intrării în insolvență cu efecte orizontale pe circuitele economico-financiare, pierderea de locuri de muncă.

De asemenea, de măsura anulării dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor, aferente obligațiilor bugetare principale datorate bugetului general consolidat, restante la data de 31 decembrie 2018, pot beneficia toți contribuabilii, fără nicio discriminare, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de actul normativ”.

**Împreună cu revista
Taxe și Impozite Actual primiți semestrial:
«Caietul Contabilului profesionist»
48 de pagini de spețe fiscal-contabile pe
an rezolvate și comentate de specialiștii
R&S.**

Cedare imobil asociatului. Dare în plată în contul dividendelor. Tratatament fiscal aplicabil

Există situații în care anumite societăți doresc repartizarea de dividende către asociați/acționari, însă nu dispun de fonduri bănești suficiente, oferind în schimb anumite bunuri ale societății. Întrebarea contabililor se referă la procedura care trebuie urmată în cazul cedării respectivului spațiu în schimbul dividendelor, care este valoarea bunului și ce condiții trebuie îndeplinite pentru a se evita eventuale riscuri de natură fiscală pentru societate.

Problemă fiscală

Firma are activitate de turism balnear. Deține mai multe imobile, dintre care și un apartament într-un bloc de locuințe. Se dorește înstrăinarea acestui imobil deoarece nu este folosit. Poate fi acest imobil cedat asociatului unic al firmei sub formă de dividende?

Dacă da, care sunt pașii de urmat?

La ce valoare va fi transferat?

Care este regimul de TVA aplicat?

În anul 2019 s-a făcut repartizare de dividende, de o valoare suficient de mare pentru care s-a plătit deja impozitul aferent.

Cadrul legal:

Dacă firma mai are profit disponibil pentru a fi distribuit pentru dividende, atunci se poate proceda la repartizarea profitului pe dividende. Se poate recurge la instrumentul juridic al „dării în plată” a imobilului către asociat, ca formă de stingere a obligației firmei de a plăti acestuia dividendele nete convenite după distribuire.

Din punct de vedere fiscal, ieșirea imobilului din patrimoniul firmei reprezintă o înstrăinare. Fiind vorba de persoane afiliate (societate-asociat unic), înstrăinarea imobilului trebuie efectuată la valoarea de piață stabilită de evaluatorul autorizat, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (4) din Codul fiscal. În caz contrar, organele fiscale pot ajusta, în cazul în care principiul valorii de piață nu este respectat, sau pot estima, în cazul în care nu sunt puse la dispoziția organului fiscal datele necesare pentru a stabili

dacă prețul de transfer practicat în această situație respectă principiul valorii de piață, suma venitului firmei respective pe baza nivelului tendinței centrale a pieței.

Valoarea de piață va fi avută în vedere și la stabilirea bazei impozabile pentru TVA conform art. 286 alin. (1) lit. e) pct. 1 din Codul fiscal.

În cazul impozitului pe profit, operațiunea va genera venituri la nivelul valorii luate în considerare pentru darea în plată (care trebuie să fie cel puțin la nivelul valorii de piață), precum și cheltuieli cu valoarea rămasă neamortizată a imobilului, ambele luate în calculul determinării rezultatului fiscal/profitului impozabil conform art. 19 alin. (1) din Codul fiscal.

În cazul TVA, se vor aplica prevederile pct. 55 alin. (1) din Normele metodologice date în aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

DIVIDENDE

conform cărora, atunci când se livrează un corp funciar unic format din construcția și terenul pe care aceasta este edificată, identificat printr-un singur număr cadastral:

- terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției, așa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;
- construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;
- dacă terenul și construcția au valori egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare, regimul corpului funciar se stabilește în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției.

Concluzie

Având în vedere că este vorba de un apartament, cel mai probabil valoarea construcției este mai mare decât valoarea aferentă cotei-părți indivize din valoarea terenului. În această situație, tranzacția este scutită de TVA, în baza regulii generale de la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau, dimpotrivă, este taxabilă, dacă apartamentul este considerat construcție nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal.

De reținut

Dacă tranzacția este scutită de TVA, iar firma și-a dedus TVA la momentul achiziției apartamentu-

lui, este obligatorie aplicarea ajustării de TVA pentru bunurile de capital conform art. 305 din Codul fiscal. De asemenea, chiar și în situația în care tranzacția este scutită de TVA, firma poate opta pentru taxare în baza art. 292 alin. (3) din Codul fiscal (caz în care n-ar mai fi nevoie de ajustare).

Regimul de TVA este mai complex și aplicarea lui depinde de foarte mulți factori cu privire la care nu există nicio informație.

Important

Dacă firma nu mai are suficient profit pentru a repartiza divi-

dende, a căror valoare netă să fie cel puțin egală cu valoarea tranzacționată a imobilului, nu se va putea recurge la darea în plată. Soluția va fi ca imobilul să fie cedat asociatului printr-o vânzare obișnuită, tratamentul fiscal rămânând neschimbat.

Dividende distribuite asociaților din profitul anilor anteriori. Tratat fiscal

Problema distribuirii dividendelor, atât din punct de vedere contabil, cât și fiscal, este bine reglementată de legislația noastră. Apar neclarități în ceea ce privește modul în care dividendele ce urmează a fi repartizate din profitul anilor anteriori se distribuie pe asociați. Asociații care au cedat părțile sociale/acțiunile mai pot beneficia de dividendele obținute din profitul realizat în perioada în care au fost asociați/acționari?

Problemă fiscală

Capitalul societății este deținut în proporție de 98% de o societate, persoană juridică din Ungaria, iar restul de 2% de o persoană fizică din Ungaria cu drept de rezidență în România. Cei 2% au fost obținuți prin cesionare de părți sociale între două persoane fizice în 2016. În anul 2020 se hotărăște prin AGA distribuie de dividende.

Ce acte sunt necesare în vederea distribuirii?

Persoana juridică din Ungaria trebuie să prezinte un certificat de plătitor de impozit de la autoritățile din Ungaria pentru respectarea convenției?

Deținătorul celor 2% din capitalul societății poate primi dividende pentru anii anteriori cesiunii de părți sociale sau până în 2016?

Dividendele sunt convenite doar asociatului vechi care a cesionat părțile?

Cadrul legal:

În vederea distribuirii de dividende aveți nevoie de aprobarea situațiilor financiare pentru anul 2019, de către AGA, propunerea administratorului privind repartizarea profitului la dividende și hotărârea AGA prin care se aprobă repartizarea profitului la dividende.

Potrivit art. 224 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fis-

cal, impozitul pe dividende reprezintă 5% din suma brută a dividendelor repartizate.

Pentru aplicarea prevederilor din Convenția de evitare a dublei impunerii dintre România și Ungaria (care prevede aceeași cotă de impozit 5%), potrivit art. 230 alin. (2) din Codul fiscal: „nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul plății venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea com-

DIVIDENDE

petentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației UE”.

TAXE ȘI IMPOZITE

ACTUAL

Coordonator:

colectiv RENTROP & STRATON

Manager Departament Editorial:

Adina Vasile

Manager produs:

Diana Tudorov

Director Creație-Producție:

Cristina Straton

Tehnoredactare:

Simona Morărescu

Corectură:

Elvira Panaitescu

Redacția: Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center, sector 5, București

Telefon: 021.209.45.45

E-mail: info@rs.ro; Internet: www.rs.ro

Correspondență: Ghișeu ext. 3 – O.P. 39, sector 3, București

Publicație editată de:

RENTROP & STRATON

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

© 2020 – RENTROP & STRATON

ISSN: 1842-6220, ISSN-L: 1842-6220

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

Concluzie 1

Prin urmare, numai dacă se dorește aplicarea prevederilor Convenției, persoana juridică din Ungaria va trebui să prezinte Certificat de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din Ungaria, altfel se reține cota de 5% potrivit Codului fiscal, fără a fi necesară prezentarea certificatului de rezidență fiscală.

Important!

Condițiile în care se acordă scutiri de impozit pe veniturile din dividende obținute din România de nerezidenți (art. 229 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal): „(1) Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

c) dividendele plătite de o persoană juridică română sau persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al UE ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al UE, situat într-un alt stat membru al UE, dacă:

1. persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) este rezidentă într-un stat membru al UE și are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 la titlul II;

(ii) este considerată a fi rezidentă a statului membru al UE, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impunerii încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara UE;

(iii) plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 la titlul II sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat la titlul II;

(iv) deține minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoana juridică română pe o perioadă neîntre-

ruptă de cel puțin un an, care se încheie la data plății dividendului.

2. beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al UE situat într-un alt stat membru al UE, iar persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1, subpct. (i) – (iv) și profiturile înregistrate de sediul permanent să fie impozabile în statul membru în care acesta este stabilit, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impunerii sau în baza legislației interne a aceluia stat membru;

3. persoana juridică română care plătește dividendul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) este o societate înființată în baza legii române și are una dintre următoarele forme de organizare: societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;

(ii) plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, care plătește dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări”.

Referitor la dividendele cuvenite asociatului persoană fizică vă prezentăm următorul tratament fiscal:

Potrivit art. 67 din Legea societăților nr. 31/1990:

„(1) Cota-parte din profit ce se plătește fiecărui asociat constituie dividend.

(2) Dividendele se distribuie asociaților proporțional cu cota de participare la capitalul social vărsat, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel. Acestea se plătesc în termenul stabilit de adunarea generală a asociaților sau, după caz, stabilit prin legile speciale, dar nu mai târziu de 6 luni de la data aprobării situației financiare anuale aferente exercițiului financiar încheiat. În caz contrar,

societatea datorează, după acest termen, dobândă penalizatoare calculată conform art. 3 din O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, dacă prin actul constitutiv sau prin hotărârea adunării generale a acționarilor care a aprobat situația financiară aferentă exercițiului financiar încheiat nu s-a stabilit o dobândă mai mare.

(3) Nu se vor putea distribui dividende decât din profituri determinate potrivit legii.

(4) Dividendele plătite contrar dispozițiilor alin. (2) și (3) se restituie dacă societatea dovedește că asociații au cunoscut neregularitatea distribuirii sau, în împrejurările existente, trebuiau să o cunoască.

(5) Dreptul la acțiunea de restituire a dividendelor, plătite contrar prevederilor alin. (2) și (3), se prescrie în termen de 3 ani de la data distribuirii lor.

(6) Dividendele care se cuvin după data transmiterii acțiunilor aparțin cesionarului, în afară de cazul în care părțile au convenit altfel”.

Având în vedere aceste prevederi legale, rezultă următoarele:

Concluzie 2

Dividendele care se cuvin asociaților din profitul anilor anteriori cesiunii de acțiuni, rămas nerepartizat, se distribuie acționarilor proporțional cu cota de participare la capitalul social vărsat (cota actuală, de la data distribuirii de dividende), dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel. Dacă prin actul constitutiv s-a prevăzut un alt mod de repartizare a dividendelor, profitul se va repartiza la dividende conform prevederilor actului constitutiv.

În concluzie, deținătorul celor 2% din capitalul societății (în calitate de cesionar) poate primi dividende din profitul anilor anteriori dobândirii de acțiuni, numai dacă prin actul constitutiv nu s-a prevăzut un alt mod de repartizare.

